

[Sri C. Subramaniam] [25th April 1960]

ஆகையினால் மூன்று மாதம் என்று இருப்பதே போதும். ஆறு மாதம் என்பது ஒரு வருஷம் என்று ஆகும், பிறகு ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் ஆகும். ஆகவே, திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘That clause 1 and the Preamble do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendments :—

‘In clause 1 for the figure ‘1959’, substitute the figure “1960”.’

‘In the preamble for the word “Tenth”, substitute the word “Eleventh”.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘In clause 1 for the figure ‘1959’, substitute the figure “1960”.’

‘In the preamble for the word “Tenth”, substitute the word “Eleventh”.’

The amendments were put and carried.

Clause 1 and the Preamble, as amended, were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

‘That the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 27 of 1959), as amended be passed.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 27 of 1959) as amended be passed.’

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

II.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) THE MADRAS CHIT FUNDS BILL, 1960.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Governor has given his recommendation for the consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Chit Funds Bill, 1960.

VI.—GOVERNMENT BILL—cont.

(3) THE MADRAS CHIT FUNDS BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 5 OF 1960).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

‘That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses

25th April 1960] [Sri R. Venkataraman]

consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Madras Chit Funds Bill, 1960 (L.A. Bill No. 5 of 1960).

Chit Funds and Chit associations are a class of indigenous institutions of spontaneous growth in this State wielding considerable influence and popularity among the middle class. The afford means of investment and facilities for providing thrift. For want of suitable legislation on the subject, the interests of the subscribers are not properly safeguarded as several of those who run the business are not financially sound. The question of enacting legislation on chits has, therefore, been under the consideration of the Government for considerable time.

I shall briefly refer to the salient features of the Bill.

A 'Chit' has been defined as a transaction by which its 'foreman' enters into an agreement with a number of subscribers, that every one of them shall subscribe a certain sum or a certain quantity of grain by instalments for a definite period and that each subscriber in his turn as determined by lot or by auction or in such other manner as may be provided for in the agreement, shall be entitled to a prize amount. The organizer of the Chit, namely, the 'foreman', is the person who, under the Chit agreement is responsible for the conduct of the Chit. A "Chit agreement" has been defined as a document containing the articles of agreement between the foreman and the subscribers relating to the Chit. No person shall, after the commencement of the Act, start or conduct a chit unless the previous sanction of such officer as may be empowered by the Government in this behalf is obtained and unless the Chit agreement is registered in accordance with the provisions of the Act. The provisions of the Act will not apply in respect of any Chit, the Chit amount of which does not exceed one hundred rupees or in respect of any chit started before the commencement of the Act. For the proper conduct of the chit, every foreman shall execute an indenture of mortgage and trust in favour of the Registrar as trustee charging by way of security property sufficient to the satisfaction of the Registrar for the realization of twice the chit amount or deposit in any approved bank an amount of cash not less than the chit amount or invest in Government securities of the face value or market value, whichever is less, of not less than the chit amount, and transfer the amount so deposited or the Government securities in favour of the Registrar to be held by him as security. The foreman should also keep necessary registers and books of accounts. All the records pertaining to a chit will be preserved intact by the foreman and kept for a period of twelve years from the date of the termination of the chit. The Registrar or an Inspecting Officer may inspect the Chit records after giving due notice in writing to the foreman. The Government will appoint a Director of Chits, Inspecting Officers and Registrars for the proper enforcement of the legislation. The Director of Chits will appoint as many chit auditors as may be necessary. Fees will be levied for the registration of the chit agreement, etc. Suitable punishment by way of fine or imprisonment or both for failure to observe the various provisions of the Act by the foreman and others has been provided for.

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

Sir, as the Bill is of sufficient importance, it is considered desirable to refer it to a Joint Select Committee of both the Houses of the Legislature for detailed scrutiny.

I shall now mention the names of the members of this House of the Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri C. Muthiah.

„ S. Ranganatha Mudaliar.

„ V. Sankaran.

„ D. Dasarathan.

„ N. S. Sundararajan.

„ K. Vinayakam.

„ M. P. Sarathi.

„ C. Natarajan.

„ N. K. Palanisami.

„ C. R. Ramaswami.

„ T. S. Ramaswami.

„ S. A. M. Annamalai Odayar.

„ V. Subbiah.

Sir, I request the House to adopt the motion for referring the Bill to a Joint Select Committee.

Mr. SPEAKER : The motion is before the House for discussion.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மிக மிக முக்கியமானது. உண்மையிலேயே பல ஆயிரக் கணக்கான சிட் அதிகாரிகள் சிட் ஆரம்பித்து ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைக் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிட் அதிகாரிகள் இன்று பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டு மறுநாள் காலையில் பார்த்தால் அவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். அந்த அளவில் பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாயைக் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இப்படி இந்த மாநிலத்தில் இப்படிப்பட்ட தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்துகிறார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம் தான். அதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதா இந்த சட்ட மன்றத்தில் இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் காப்பாற்றப்படுகிறார்கள். காப்பாற்றக்கூடிய அளவில் இது இருக்கிறது. இந்த மசோதா இப்பொழுது செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போகிறது. இதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் செலெக்ட் கமிட்டியில் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து மாற்றப்பட்டு மறுபடியும் இங்கு வந்து சட்டமாகப் போகிறது. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த மசோதாவினால் காப்பாற்றப்படுவார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவரக்கூடிய மசோதாக்கள் அவ்வளவும் சட்டமாகி விடுகின்றன. அவைகள் சட்டமான பிறகு ஏறத்தாழ 1½ அல்லது 2½ வருஷங்களாகின்றன, அமுலுக்கு வருவதற்கு. சாதாரணமாக ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுடைய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார், பீடி தொழிலாளர்களுடைய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார். ஆனால் அவை

25th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

கள் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைப்போல் இல்லாமல் இந்த மசோதாவை சீக்கிரம் சட்டமாக்கி அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ 11 மசோதாக்களைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த 11 மசோதாக்களில் எந்த எந்த மசோதாக்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பது தெரியவில்லை. அதனால் எந்த மசோதாவையும் பூராவும் படிக்க முடியவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நேரம் கிடையாது. இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கக்கூடிய மசோதாவைக்கூட பூராவும் படிக்க முடியவில்லை. ஏறத்தாழ பாத் அளவுதான் படித்திருக்கிறேன். அந்த அளவில் சில குறைபாடுகளைக் கண்டிருக்கிறேன். இதில் போர்ட்மென் என்று சொல்லக்கூடியவர் செக்யூரிட்டி கட்ட வேண்டும் என்றும், அதாவது அவர் இரண்டு மடங்கு சிட் பணத்தை விட இரண்டு மடங்கு கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு மடங்கு என்று சொன்னால், சாதாரணமாக ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பு என்று சர்க்கார் போட்டாலும் அந்த இடத்தில் பார்த்தால், செக்யூரிட்டி கட்டக்கூடிய பொருளைப் பார்த்தால் அது ஏறத்தாழ 500 ரூபாய்தான் பெறுமானதாக இருக்கும். ஆகையால் இரண்டு மடங்கு என்று இருப்பதை மூன்று மடங்கு என்று போட வேண்டும். அந்த அளவில் செலெக்ட் கமிட்டி திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்பற்றி செலெக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அதைப்போலவே ரொக்கமாக பணம் டெபாசிட் செய்ய வேண்டும் என்ற அளவுக்கு, அதாவது சிட் பணம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு டிபாசிட் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. பல செலவுகள் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்த பட்சம் சிட் பணம் ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தால் டெபாசிட் இரண்டு ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும். அப்படி செக்யூரிட்டி இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு பயம் இருக்கும். அதைப்போலவே டிபால்டர்கள். சிட் பணத்தை கடைசி வரையில் யாரும் கட்டாமல் இருந்து நாலேந்து தடவை மட்டும் கட்டி விட்டு அதற்கு மேல் கட்ட முடியாமல் இருந்தால் அப்படி கட்டிய பணத்தை திருப்பி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமானால் ரசீதை காண்பிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ரசீது சாதாரண பாமர மக்களால், கிராமங்களிலுள்ளவர்களால் வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. சில நேரங்களில் அதை தொலைத்து விடலாம். ஆகவே அவர்களால் ரசீதை காட்ட முடியாது. ஆகையால் அவர்கள் கட்டிய பணத்தை அவர்களால் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் போய்விடும். இப்படியே இதில் கண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக கட்டிய பணத்திற்கு போர்ட்மென் கணக்கு வைத்திருப்பார். எவ்வளவு மாதங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும், எவ்வளவு ரூபாய் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவரிடம் கணக்கு இருக்கும். அதைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். அதைப் பார்த்து கட்டிய பணத்தை திருப்பிக்கொடுத்து விடலாம். அந்த முறையில் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, ஒரு டிபால்டர் பணம் கட்டாமல் போனால் அதை வசூலிப்பதற்கு சிலில் கோர்ட்டுக்குச் சென்று டிகிரி வாங்கி அந்தப் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. டிகிரி அடைந்த பிறகு 100-க்கு 12 ரூபாய் வரஷம் ஒன்றுக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி டிகிரி வாங்கிய பிறகு 12 பெர் செண்ட் வட்டி வசூலிக்க வேண்டும் என்று இருப்பது முறையல்ல. வட்டி குறைவாக இருக்கும் அளவில் செலெக்ட் கமிட்டி அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அந்த முறையில் அதை பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[25th April 1960]

3 30
p.m.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, these Chit Funds are not new institutions to this State or even to India. As early as 1844 we had Act V of 1844, Private Lotteries Act of 1844, which made the running of Private Lotteries illegal and punishable. But those lotteries were defined in such a manner that though the prize-winner would get the prize or the amount depending on his drawing a lot or a game of chance, cases of a similar nature were not brought into the ambit of the offence. But unfortunately that Act was repealed and replaced by section 294-A of the Indian Penal Code. Now various manoeuvres have been adopted by the chit foreman for the purpose of defrauding the poor subscribers whom the Hon. Minister has described as 'small persons who make small savings thrift'. Therefore, this sort of legislation should have been brought forward long ago. I may say that even this legislation is not complete in respect of certain classes of similar chits and I would request the Government to make it comprehensive.

Sir, this Bill as it is, refers to money subscribed or money payable but there are cases where women and small poor people subscribe for articles—'pattra chit' as we call it—like cycles, fountain pens and other small articles. They are lured into a net like the spider luring flies into its net and devouring them. I know of cases in which the foreman himself defended against the action taken against him for recovering the money subscribed or the articles subscribed by saying that it was opposed to public policy and therefore he was not liable to pay the amount on the ground that it came under sections 23 and 30 of the Contract Act. Unfortunately section 294-A of the Indian Penal Code also is not sufficient to bring them to book. Therefore, people who have amassed large sums of money have been defrauding the subscribers.

As the hon. Member, Sri Annamalai, has pointed out, we do not have sufficient notice that this Bill will be considered now. It does not matter as it goes to the Select Committee and I am also not interested in the details of it. But I would only suggest that small people who pool their money have got to be protected not only in the form of giving security or depositing the extra money that he gets every month with some Scheduled Bank. I request the Hon. Minister to consider this aspect of the matter also.

In these chit auctions, they may take out a licence and they may be controlled by the Government or any authority contemplated under this Bill. But auctions sometimes go so high that the interest payable comes to 36 per cent or even 48 per cent in some cases. Some poor people who have got debts to pay or marriage to perform or some other urgent necessity, get into the habit of bidding for a higher amount. If Rs. 1,000 is the chit amount, and 100 persons contribute Rs. 10 each, the person who wants money urgently is prepared to take the chit for even Rs. 300 or Rs. 400 and pay the balance till the chit is over. Ultimately if the interest is calculated it would be a high rate of interest and prohibitive also. Therefore, provision must also be made for that purpose.

The other point is about repayment. When the prize winner gets, money, he executes promissory note for the balance or for even a higher amount as security for the foreman getting regular payments.

25th April 1960]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

This promissory note is negotiable and he can coolly assign it to some other person. Even if the amount paid is shown in the pass-book, the entry is not made in the promissory note. The endorsee of the pro-note gets adverse on the rate as a bona fide holdings due course. Under section 9 of the Negotiable Instruments Act, a person who has taken the chit executed the pro-note as a foresaid and paid amounts can sue the foreman for damages for having assigned the note for a higher amount and get a decree automatically. But this foreman may have no property and the amount could not be recovered. Thus there are several ways in which the so-called chit-fund foreman can deceive subscribers.

There is one another point. These chits are not run only by merchants or banks or recognized companies alone. They are also carried on by small persons as a profession and it will be impossible to find them out. They auction the chit every 'Amavasai' or a particular day in a month or a particular day in a week. They collect daily two annas or four annas or eight annas. Nearly 75 per cent of these people do it as a profession and they do not carry it for the purpose of helping their neighbours. They not only take stake-holders' money but do not deposit it. They collect a huge amount. I know in one case a person had to pay Rs. 5 lakhs and he had no property worth Rs. 5,000. Therefore, such persons should be asked to deposit the balance in a Scheduled Bank or give security in the form of immovable property for the entire amount payable at the end of the chit and not for one instalment amount only. I request the Select Committee to go into all these things and see that on account of the manoeuvres of these foremen, subscribers are not deceived and that every transaction whether it be money or article or even any other property is brought within the ambit of this legislation.

MR. SPEAKER: When the hon. Member, Sri Annamalai, laid the charge that he was unaware that this Bill was going to be taken up for consideration to-day, I thought that it was not necessary for me to intervene at that stage. But when the hon. Member, Sri Srinivasa Iyer, repeats the charge, I think I have to bring to their notice that this Bill is in to-day's agenda and it was circulated to hon. Members on Friday last in this House. Not only that. It has already been brought to the notice of hon. Members that this Bill will be taken up in the afternoon sitting of this House to-day. If hon. Members do not read the agenda, it is not the fault of the Chair.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, it is true that in the printed circular issued by the Chair, it was stated that the Government Bills would be taken up on the afternoon of 25th instant. But we did not know that all the 11 Bills would be taken up for consideration to-day and we thought that only two or three Bills would come up for discussion to-day and therefore we were not fully prepared for that. As a matter of fact when the agenda was circulated on Friday, some of us were not here. I agree that they are all included in to-day's agenda which was received on Friday but we did not expect that this Bill would be taken up only this afternoon. But we do not want to lay any charge or show any disrespect to the Chair. The charge is only against the Business Advisory Committee for not fixing up the respective Bills that would be coming up for discussion this afternoon and inform us particularly in advance.

[25th April 1960]

* **SRI S. M. ANNAMALAI:** பதினேரு மசோதாக்கள் ஒரே நாளில் வருகின்றன என்றால் என்மாதிரி இருக்கின்ற நொண்டி ஆட்கள் follow பண்ணுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு மூன்று மசோதாக்களை குறிப்பிட்டு எடுத்துக் கொண்டால் நாங்களுக்கும் தயாராய் இருப்போம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: On a point of order Sir. கனம் அங்கத்தினர் சீன்வாச அய்யர் பதில் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் நம் சபாநாயகர் அவர்களை குறை கூறக் கூடிய அளவுக்கு ஒன்றும் சொல்ல வில்லை என்று சொல்லிவிட்டு "Charge against the Business Advisory Committee" என்று சொன்னார். இந்த கமிட்டிக்கு தலைமை தாங்குவது சபாநாயகர் தான். எனவே அந்த கமிட்டியின் பேரில் கூறப்பட்ட charges சபாநாயகரையும் சாரும் அல்லவா, இப்படி செய்தது சரியா? அவர் இதை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Business Advisory Committee சாதாரணமாக எத்தனை மசோதாக்கள் இந்த Session -ல் நடக்கும் என்று முடிவு செய்கிறது. அந்தந்த நாளில் வருகின்ற மசோதாக்கள் Agenda-வில் வருகின்றன. Business Advisory Committee-யைப் பற்றி சொன்னதை நான் குற்றம் என்றே எடுத்துக் கொள்ள வில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இந்த Chit fund மசோதாவின் பேரில் இப்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சில அபிப்பிராயங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த Chit fund மசோதாவை நாம் கொண்டு வருவதின் நோக்கம் கிராமங்களிலும் சரி, நகரங்களிலும் சரி, எழை மக்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் ஆயினும் சரி, மத்தியதர வர்க்கமானாலும் சரி, இந்த சிட் பண்டை நடத்தி வரும் நேரத்தில் பலவித ஊழல்கள் ஏற்படுகிறது. இதனால் பலர் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள், ஏமாற்றப்பட்டு கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் இந்த சிட் பண்டில் சேருகிறவர்கள் ஏமாற்றம் அடையக்கூடாது, ஏமாற்றப்படக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவை நாம் கொண்டு வருகிறோம். இப்படி வரும் இந்த சிட் பண்டைப்பற்றி பார்க்கும்போது இது மூலதனம் இல்லாத ஒரு குட்டி பாங்கி என்று சொல்லலாம். இப்படிப்பட்ட Chit fund -க்கு சட்டம் போட்டு இந்த சிட் பண்டை முறையாக நடக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதாவை கொண்டு வருகிறோம் என்றால் இதை நாம் பரட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் இதில் ஒரு சில குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவைகளைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். முதலாவது ஒரு சிட் பண்டை நடத்துகிறவர்கள் சாதாரணமாக 5,000 ரூபாய் சிட்டு பிடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் 5,000 ரூபாய் டிபாசிட்டாக (Deposit) கட்ட வேண்டும் என்று ஒரு நிலைமை. இதில் குறிப்பாக 100 ரூபாய்க்கு உள்பட்டதற்கு விதி விலக்கு இருக்கிறது. அதற்கு மேல்பட்டது எல்லாம் இந்த Chit fund மசோதாவுக்கு உள்பட்டது. மூலதனம் இல்லாமல் இதை ஒரு நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக இருக்கின்ற ஒரு சிலர் நடத்துகிற நேரத்தில் முழுக்க முழுக்க டிபாசிட் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் இது 100-க்கு 75 சத விதிக் சிட் பண்டுகளை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமோ என்று யோசிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அந்த காரணத்தால் அடியோடு டிபாசிட் வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். டிபாசிட்டை எந்த வகையில் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக சொல்கிறேன். ஒரு சிட் பண்டு கம்பெனி ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில், அது எத்தனை சீட்டுகளாக இருந்தாலும், சீட்டு பிடிக்கலாம் என்று இருந்தால் அதில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் மொத்தமாக டிபாசிட் கொடுத்து விட்டு நடத்தலாம் என்ற முறையிலாவது போட வேண்டும். அல்லது இந்த சிட் பண்டை ஆரம்பித்து முதல் மாதத்தில் வசூல் செய்யும் தொகையை சர்க்காரில் டிபாசிட்டாக கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலாவது மாற்றி அமைக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கவேண்டும். இப்படி இருந்து கொஞ்ச நல்ல முறையில் இயங்கக்

25th April 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்குப் பிறகு மேலும் அதிகமாக வாங்குவதற்கு நாம் முயற்சி செய்வது நலனாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல் கிராமங்களில் இப்போது சிப்பண்டு கம்பெனியே இல்லை. Town-ல் தான் இருக்கிறது. கிராமங்களிலும் 100-க்கு உள்பட்டதற்கு விதிவிலக்கு என்று இருக்குமானால் அது பாதிக்க கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே 250 ரூபாய் வரையில் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பது கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது போன்று சீட்டு கட்டிக் கொண்டுவந்து பாதி அளவுக்கு பணம் எல்லாம் கட்டியான பிறகு ஒன்று, இரண்டு மாதங்கள் கட்டவில்லை என்று சொன்னால் கேஸை போடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கோர்ட்டில் Case போட்டு, டிகிரி வாங்கி இந்த பணத்தை கோர்ட்டில் கட்டி அதை மாதம் ஒரு முறை வாங்க வேண்டுமென்று அர்த்தத்தில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அந்த பணத்தை ஒரே முறையில் பெற வழி இருப்பது நல்லது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரியப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இதுபோன்ற பணடுகளை Indian Companies Act-ன் கீழ் Register செய்து அந்த Act-ன் கீழ் வருகிறது என்று சொன்னால் Income-tax மூலம் சரீக் காருக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்க அது நலனாக இருக்கும். இப்போதுள்ள நிலையில் தனி நபர் நடத்தக்கூடியதாய் இருந்தால் 3,000 ரூபாய்க்கு ரூபாய்க்கு 3/4 அணு வரும் என்று இருக்கிறதே அதைவிட அதிகமாக சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும்படியான நிலை ஏற்படும். ஆகவே இதை Indian Companies Act-ன் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று Chit fund நடத்தக் கூடியவருக்கு Chit fund foreman என்று இருக்கிறது. எனக்கு தெரிந்தவரையில் Workshop-ல் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் இந்த Foreman என்ற பெயர் இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்த பெயர் பொருத்தமாக இருக்கிறதா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் கொடுப்பார் என்று நினைக்கிறேன். Chit fund proprietor அல்லது Manager என்று போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். Foreman என்று போடுவது கேவலப்படுத்துவது போல் இருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: யாரைக் கேவலப்படுத்துகிற மாதிரி இருக்கிறது. Industrial Foreman-ஐயா, Chit Fund Foreman-ஐயா?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: பொருத்தமாய் இல்லை என்பதை சொல்ல வந்தேன். ஆகவே இந்த மாதிரி மாறுதல்களை எல்லாம் கொண்டு வரக் கூடிய தன்மையால் இதை நாம் பார்ப்பது நலனாக இருக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வளவு அவசரமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்று நான் நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் 'இது Select Committee-க்கு போகப் போகிறது, அங்கே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகத்தான் போகிறது' என்று. எல்சு சீட்டு நடத்தும் வழக்கத்தை ஒழுங்குபடுத்தி அதற்குரிய விதிகளையும் நிபந்தனைகளையும் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் நம் மக்களுக்கு ஒரு நன்மை செய்கிறோம் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இதை கொண்டு வந்திருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டத்தில் சொல்லப்பட்ட காரணங்களும் அப்படித்தான் கூறுகின்றன. இருந்த போதிலும் இதில் இப்படிப்பட்ட கால கட்டத்தில் தலையிட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதைத் தான் சற்று நிதானித்து பார்க்கும்படி சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சட்டத்திற்கு இப்போது அவசியம் இல்லை என்பது என் கருத்து. பாங்கி வசதி இல்லாத பகுதியில் அல்லது பாங்கி வசதி இருக்கின்ற நகரப் பகுதிகளில் கூட பாங்கிக்கு போகும் பழக்க வழக்கம்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[25th April 1960]

இல்லாத பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள், நடுத்தர மக்கள் இவர்கள் மத்தியில் தான் சீட்டு போடுகின்ற பழக்கம் இருக்கிறது. சீட்டுப் போடுவதற்காக அப்படித் துணிந்திருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களோ, மத்திய தர வகுப்பினர்களோ நல்ல நம்பிக்கையுள்ள நபர் நடத்துகிற சீட்டுக் கம்பெனியாக இருந்தால் தான் அதில் எல்சீட்டு எடுப்பார்களே தவிர வேறுவகையில் இல்லை. இது பெரும்பாலும் தனி மனிதருடைய நாண் பத்தின் பேரில் நடந்து வருகிறது. கிராமங்களிலும் பரவலான முறையில் அம்மாவாசை அன்று எலம், அல்லது வாரத்தில் சந்தை கூடுகிற அன்று எலம் என்பதாக சீட்டு பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி பலகாலமாக நாணயத்தின் பேரில் நடந்து வருகிற இவ்விஷயத்தில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பல நிர்ப்பந்தங்களை உண்டாக்குவது அவசியந்தான் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது, அதனால் எதிர்க்கவேண்டும் என்று கருத்தோடு நான் இதை எதிர்ப்பதாக எண்ணக் கூடாது. இந்த மசோதா இப்போது தேவை இல்லாதது. அவசரமாகவும், அவசியமாகவும் கொண்டு வரக் காரணமே இல்லை. இந்த நேரத்தில் பெரிய அளவு நிர்ப்பந்தத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதானது நாணயத்தின் பேரால் இதுவரையிலும் சீட்டு பிடித்துக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்குப் பெருந்தொல்லை விளைவிக்கும். பெரும் பாங்கர்களால் தான் இந்த மசோதாவின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு சீட்டு நடத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டு விட்டது என்றால் இனிமேல் பாங்கர்களால் தான் எல்சீட்டு நடத்த முடியுமே தவிர சாதாரண ஊர்களில், பஞ்சாயத்து உள்ள கிராமங்களில், தொழிலாளர் பகுதிகளில் இனி யாருமே சீட்டு நடத்த முடியாத நிலைமை உண்டாகும். அப்படி யாரும் முன்வரவிட்டால் சிறிய அளவில் சேமிப்பதற்கு இப்போது இருக்கிற சாதாரண வசதிகூட இல்லாமல் போய்விடும். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் பரிசுப் பத்திரங்களை வாங்கிக் கொள்ளும்படியாகச் சொல்லலாம்) அது நல்லது. நமது ராஜ்ய சர்க்காரே பரிசுப் பத்திரங்களை வழங்கினால் நமது மக்கள் வாங்கிக் கொள்வார்கள். மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிற இந்தப் பரிசுப் பத்திரங்களிலும் கூட நம் மாகாணத்தில் விற்பனை யாவதில் பாதி நம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஏராளமாக வாங்கிக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி வெளியிட்ட பரிசுப் பத்திரங்களின் விற்பனையில் பலவிதமான ஊழல்கள் இருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வந்தது. பார்லிமெண்டிலும் கூட இதைப்பற்றிய விவாதம் வந்ததை நினைவுபடுத்தி, அப்படியெல்லாம் ஊழல்கள் ஏற்படாத வகையில்—எல்லா மக்களும் வாங்கக்கூடிய முறையில் நமது ராஜ்ய சர்க்காரே இந்தப் பரிசுப் பத்திரங்களை வெளியிட மானால் மிகவும் நல்லது. இதைத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் ஆதரிப்பார்கள் என்று உறுதியாகச் சொல்கிறேன்.

இன்றையதினம் எல்சீட்டு சம்பந்தமாக இன்று நாம் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவின் ஷரத்துக்களைப் படித்துப் புரிந்துகொள்வதே எல்சீட்டு நடத்துகிற பெரும்பாலோருக்குக் கடினம். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது என்றால் அதற்காக அதிகாரிகள், அதற்கென்று இலாகா இதன் காரணமாகப் புதுச் செலவுகள் எல்லாம் உண்டாகும். இவை எல்லாம் வேண்டாத தொல்லைகள். ஆகவே இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிற தீர்மானத்தையே வாபஸ் பெற்று மசோதாவைக் கொண்டுவராததுவிடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்யப்போவதாக நினைத்த இந்த மசோதாவை நாம் கொண்டு வருகிறோமோ அந்த மக்களுக்கு இந்த மசோதாவினால் நன்மை கிடைக்காது. நாணயம், பரஸ்பர நம்பிக்கை, விசுவாசம் ஆகிய எல்லாவற்றையுமே இந்த மசோதா அடிப்படையில் குலைத்துவிடுகிறது.

25th April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இந்த மசோதா கொண்டு வருவதன் அவசியத்தைப்பற்றி ஆப்ஜெக்ட் அண்டு ரீஸனில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணங்களை என்னால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை. சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் எமாற்றிவிடுகிறார்கள், அதைத் தடுப்பதற்காக இது அவசியமாகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். சீட்டு நடத்துகிறவர்களும் எத்தனை தான் ஒழுங்காகவும், நேர்மையாகவும் நடந்துகொண்டாலும்கூட ஒன்றிரண்டு இடங்களில் எமாற்றம் இருதரப்பிலும் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. ராஜ்யம் முழுவதும் மொத்தமாக எடுத்துப் பார்த்தால் இப்படி எமாற்றுகிறவர்களுடைய தொகை 1 சத விசதத்துக்கு மேல் இராது. நான் தொழிலாளர்கள் பகுதியில் இருந்து வருகிறேன். அவர்களுடத்தில் எத்தனைவிதமான சீட்டுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். எல்லாம் நாணயத்தின் அடிப்படையில் நடந்து வருகின்றன. நாணயத்திற்குப் பங்கமான காரியங்கள் நூற்றுக்கு ஒன்று இருக்கக் கூடும். நம்பிக்கையில் இருக்கிற மதிப்பு, நாணயத்தின்மீது இருக்கிற மதிப்பு, மரியாதை எல்லாம் குலைந்து போகாது இருக்கவேண்டுமென்றால் இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற வேண்டும். இதை எப்படியாவது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி நிறைவேற்றிவிட்டதானவேண்டும் என்றால் நான் சில யோசனைகளைக் சொல்வது அவசியமாகின்றது.

இந்தச் சட்டத்தில் இருந்து 100 ரூபாய் வரையில் விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டிருப்பது போதாது. 500 ரூபாய் வரையிலாவது விதிவிலக்கு அளிப்பது மிகவும் அவசியமாக, உதவியாக இருக்கும் என்று ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். இன்னொன்று. சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் எத்தனை ரூபாய்க்கு சீட்டு விடுகிறார்களோ அதுபோன்ற தொகை பொசிட் கட்டவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைய தினம் சீட்டு பிடிக்கிற பலபேர்களினால் இது முடியாததாக இருக்கும். இந்தச் சட்டப்படி ஒன்றிரண்டு பேர்கள், பாங்கர்கள் தான் இன்மேல் சீட்டு நடத்த முடியும் என்ற நிலைமை உண்டாகிறது. அதை நீக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாவிட்டால் இந்த ஷரத்தை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

இந்த டிபாசிட் தொகையை சம அளவு கட்டவேண்டுமென்று கேட்பது நியாயமே இல்லை. சம அளவு கொண்டுவந்து டிபாசிட்டாகக் கட்டி அவர்களால் அதை நடத்த முடியும் என்று ஒரு பொழுதும் நம்பவில்லை. அவர்கள் நடத்துவதற்கு முன்வராமற்போனால் பங்கு இல்லாத ஊர்களில் வேண்டுமானால் சீட்டுப் போடலாம் என்று நிலைக்கும் மக்களுடைய தொல்லை சகிக்க முடியாத தொல்லையாக இருக்கும். அவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பம் சகிக்க முடியாததாக இருக்கும். 50, 100, 200 ரூபாயை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் காண முடியாத துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பது தான் நான் இந்த நேரத்தில் சங்கடங்களை எடுத்துக்காட்டுவதன் நோக்கம்.

தனிப்பட்ட நபர்கள் விஷயத்தில் வேண்டுமானால், பொசிட் கட்டியே ஆக வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்தால், எத்தனை தொகைக்குச் சீட்டு நடத்துகிறார்களோ அதிலே பத்தில் ஒரு பங்குத் தொகையை பொசிட்டாகக் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் போதுமானது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். ஒருவன் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு சீட்டு நடத்தினால் நூறு ரூபாய் கட்டினால் போதும். சீட்டு எடுத்தவர்கள் மாதா மாதம் திருப்பித் தராதவர்கள் இருப்பவர்கள் பத்து சத விசதத்திற்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். அந்தப் பத்து சதவிசதத்தினர் திருப்பிக் கொடுக்காதவர் இருந்தால், சீட்டு நடத்துகிறவன் தாங்கமாட்டான். பத்து சத விசதம் அளவுக்குப் பணம் திருப்பித் தராதவர்களின் எண்ணிக்கை ஒருபொழுதும் வராது. நூற்றுக்கு ஒருவர் பணம் கொடுக்காத நிலைமை வருவது அரிது. பத்து சத விசதம் டிபாசிட்டாக கட்டுவது என்று மாற்றியமைத்தால் அது பொருத்தமாக இருக்கும், போதுமானதாக இருக்கும், அதவே போதிய பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

4-00 p.m.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[25th April 1960]

பரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனி, பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனி இருந்து நடத்துவதாக இருந்தால், அவர்களுடைய செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் என்ன இருக்கிறதோ அந்த அளவு அவர்கள் சீட்டு நடத்தலாம் என்று வைக்கலாம். அதுவே போதுமான நம்பிக்கைக்கு உரியதாக இருக்கும். அவர்கள் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் சீட்டு நடத்துவதற்கு முடியும். அதற்குக் குறைவான அளவுக்கு சீட்டு நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுப்பதிலே தவறு இல்லை. பரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனி, அல்லது பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனி விஷயத்தில் இப்படிப்பட்ட முறையைக் கையாளுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

பணம் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் செலுத்தாமல் தவறுகிறவர்கள் 1 சதவிகிதம் இருக்கலாம். அப்படி அவர்கள் பணம் செலுத்தாமல் இருந்தால், அந்தப் பணத்தைப் எப்படித் திரும்பப் பெறுவது என்பதற்கு இந்த மசோதாவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் முறை நியாயமானதல்ல. இதன்படி பார்த்தால், சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் சாதாரணமாக கடன் கொடுத்தவர்கள் கடனைத் திரும்பி பெறுவதற்கு சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போய் டிக்ரி பெற்று நிறைவேற்றுவதைப் போல், இவர்களும் வழக்காடி டிக்ரி பெற்று நிறைவேற்றக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக, இந்த மசோதாவின்படி நாம் நியமிக்க இருக்கும் டைரெக்டரோ ரிஜிஸ்திராரோ இதை முடிவு செய்வதற்கான ஒரு முறையை வகுப்பது, அந்த முறையிலே ஷரத்தை மாற்றியமைப்பது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். கூட்டுறவு சட்டத்திலே கூட அப்படிப்பட்ட முறை தான் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாராவது கூட்டுறவு சங்கத்திலே பணம் பெற்றுக்கொண்டு அவர்கள் திரும்பிக் கொடுக்காமற் போனால், அவன் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை, டெப்டு ரிஜிஸ்திரார் பார்த்து தீர்மானிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. தனியாக ஸ்டாம்பு கட்டணம், வக்கீல் கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ரிஜிஸ்திராரோ டைரெக்டரோ அவரே பார்த்துத் தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்கு வசதியை இந்த மசோதாவிலே செய்து விடுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். அதைச் செய்வதற்கு நாம் தயங்கக் கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சீட்டு நடத்துகிறதில் அடிக்கடி கணக்குகளை சீட்டு போடுகிறவர்களுக்கு விவரமாக எப்பொழுது கேட்டாலும் காட்டவேண்டுமென்றும், அதோடு மட்டுமல்லாமல், சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு வாரா வாரம் காட்டவேண்டுமென்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தொல்லை கொடுக்கக் கூடாது. சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் ஒன்றும் பெரிய அளவிலே குமஸ்தாக்களை வைத்து நடத்தி அதற்குரிய ஐந்தொகைக் கணக்குகளை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கும் வசதிகளைப் பெற்றிருக்க முடியாது. இம்மாதிரி எல்சீ சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் அவ்வளவு வசதி உள்ளவர்களாக இருக்க முடியாது. இவ்வளவு செலவுகளை ஏற்றுக்கொண்டால், அந்தச் சீட்டு கம்பெனி லாப கரமாக நடைபெறுவது என்பது துர்லபம். மூன்றாவது மாதங்களுக்கு ஒருமுறை கணக்கு கொடுப்பது என்பதற்குப் பதிலாக அதிகமாகப் போனால் மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஐந்தொகைக் கணக்கு அனுப்புவது என்று ஏற்பாடு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த யோசனைகளையெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியானது ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இன்னும் கூட ஒரு யோசனை இருக்கத்தான் செய்கிறது. சர்க்கார் இந்த மசோதா இப்பொழுது கொண்டு வரத் தேவை இல்லை, இதை ஒத்திவைத்துவிடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குதிரைப் பந்தயச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியும் அமுலுக்குக் கொண்டுவராமல் இருந்ததுபோல் இல்லாமல், இந்த மசோதாவைக் கொஞ்ச காலம் கழித்து ஆலோசனை செய்வது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஏதோ நாங்கள் நிறைவேற்றத்தான் செய்வோம் என்ற அளவிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிடிவாதமாக இருந்தால், நான் சொல்லிய ஆலோசனை

25th April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

களைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: This morning in the Business Advisory Committee meeting it was agreed that one hour would be sufficient for discussion of this Bill. But I find the Leader of the Opposition and many more members wanting to speak. The Hon. Minister will have to reply to the debate. Though the hon. Member Sri Chinnadurai was a party to this agreement, he has taken such a long time. Is the House willing to sit for the whole day for this Bill?

SRI P. S. CHINNADURAI: கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில்.

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot presume that. Having been a party to the agreement, he cannot speak for fifteen minutes. Does not the House want anybody else to speak?

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, so far as I am concerned I am of opinion that some kind of control is essential over these chit fund organizations. At the same time, I feel that there should not be undue or too much of interference by the Government. This kind of chit fund organizations serves an important purpose in the rural parts. It encourages thrift among the rural folk. These organizations have been doing very good work. At the same time I must admit the fact that there has been mismanagement in certain areas. Therefore a certain amount of control is absolutely essential. How far can we interfere with these chit fund organizations without bringing much hardship on the public who are keen on subscribing to them? I find that a slab of Rs. 100 has been fixed. My humble submission is that this Bill should cover all subscribers—even those people who subscribe Rs. 5 or even smaller amounts. Because, from my recent tours in rural areas I have come to know that so many poor people have fallen a victim to these chit organizations. We find people who are organizing these chit funds running away from this field one fine morning for good. Therefore there should be no slab system and there should be control over all subscribers to chit funds. They should all be brought under the purview of this Bill. We must see that there is not too much of interference on the part of the Government. The rules must be very elastic. Well, Sir, I am sure that the Joint Select Committee will go in detail into all these questions. I propose to speak at length only after the Bill comes to the Joint Select Committee. This is all my submission, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, before I start replying to the debate, I want to move an amendment to the original motion, because I find we have to include two more members. So, for the words '21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) the words '24 members (16 member of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council)' have to be substituted. The two new members are—

(1) Sri S. Pakkirisami Pillai.

(2) Srimathi Savithri Shanmugham.

The Mover of the Bill has also to be a member of the Joint Select Committee, though he will not be counted as one to constitute the 16 members of the Assembly.

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக இவ்வளவு கருத்து வேற்றுமை இருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதுவும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்குள்ளேயே இப்படி ஒரே மாறுபட்ட அபிப்பிராயம், *diametrically opposite views* என்று சொல்வார்களே அம்மாதிரி இருப்பது சற்று ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது.

இதிலே இன்னும் விசேஷம் இருக்கிறது. கட்டுப்பாடு உள்ள சமுதாயம் வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய சோஷலிஸ்டு கட்சி, இது வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறது; கட்டுப்பாடு வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடிய சுதந்திரக் கட்சி இது வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரூ. 100-க்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இது நீண்டகாலமாக சர்ச்சையில் இருந்துவந்திருக்கிற விஷயம். 1946-லேயே பெடரல் கோர்ட்டில் அட்வகேட்டாக இருந்தார் இது சம் மந்தமான ரிப்போர்ட்டைத் தயாரித்து, அதில் நான்கு எங்கும் சிட் பண்டஸ் என்று சொல்லிக்கொண்டு பலபேர் மக்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள், கட்டுப்பாட்டில்லை, நிச்சயமாக கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆப் கம்பெனில், ஆபீஸில் லர் தவறுகள் செய்கிறார்கள், பலவித ஏமாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. திடீர் திடீர் என்று சிட் பண்டுகள் தோன்றுகின்றன, உடனே மறைந்துவிடுகின்றன, அதனால் பலருக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். மேலும், ரிசர்வ் பாங்க் ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள்; அதிலே நிச்சயமாக இதற்குக் கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும், அப்படிச் கட்டுப்பாடு செய்வதன் மூலமாகத் தான் ஏமாற்றுதல்களைத் தடுக்க முடியும்; மக்கள் பணத்தை அபகரிப்பதைத் தடுக்க முடியும் என்று அபிப்பிராயம் கூறினார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் தேவையா, இல்லையா என்பதைப் பற்றிச் சர்ச்சை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை.

சமுதாயத்தில் ஒருவர் சொத்தை பிறர் வசூலித்துப் பரிபாலனம் செய்கிறார் என்றால், அதற்கு நிச்சயமாக கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவர வேண்டும். சொந்த சொத்து, பணம், என்றால் அதற்கு ஏதாவது விலக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தம் உண்டு. அநேகம் பேர் சிட் பண்டை வைத்துக் கொண்டு, பிறர் பணத்தை வசூலித்து, வசூல் செய்த பணத்தோடு மறைந்துவிடுகிறார்கள். அது சமூகத் துரோகம் ஆகும். அந்த நிலையில், கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டியது என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. கட்டுப்பாடு எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று யோசிக்கும்போது, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னார்கள், 100 ரூபாய்க்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்தது தவறு, எல்லாச் சிட்டுகளையும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்று. இதே கருத்து, சர்ச்சை சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த இலாகாவைப் பரிபாலித்து வந்த காலத்தில், 100 ரூபாய்க்குக் குறைந்த சிட்டுகளுக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று யோசனை செய்தார்கள். அப்பொழுது ரூ. 100-க்கு குறைவானதற்கெல்லாம் விதிவிலக்குக் கொடுக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், திடீரென்று யோசனையில்லாமல் இதைக் கொண்டுவரவில்லை. இது சம்பந்தமாக நன்றாக பரிசீலனை செய்த பிறகே, விலக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது; எல்லா சிட்டுகளையும் கொண்டுவருவது என்று சொன்னால், சிறு சிறு சிட்டுகள் நடத்துகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபா சிட்டு, இரண்டு ரூபா சிட்டு, என்று ஐந்து ரூபாய் வரையில் நடத்துகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கும். அப்படிச் செய்து அமல் நடத்த முடியாது. பெரிய சிட்டுக்காரர்கள், அவர்களுக்கு மட்டும் சட்டம் அமல் நடத்தினால் போதும், அதுதான் நியாயம் என்று செய்கிறோம். இப்பொழுது தொழிலாளிகள் சீட்டில் ரூ. 400, ரூ. 500 என்று போட்டுச் செய்கிறார்கள் என்று கனம் சின்னதுரை

25th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

சொன்னார்கள். அது தொழிலாளிகள் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அறிஞரையைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் சிறு சேமிப்புகளாக இல்லாமல், 400, 500 என்று சேமிப்பு செய்யக் கூடிய சிட்டுகளில் சேர்ந்திருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு நடக்கும் சிட்டுகள் இந்த சட்டப்படி, சட்டத்தின் கீழ் இருக்கும் விதிகளை அனுஷ்டித்துத்தான் செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் நன்றாக நடைபெறும். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அம்மாதிரிப் பல சிட்டுகளையும் விட்டுவிட முடியுமா.

அடுத்தபடியாக, எவ்வளவு அவர்கள் ஜாமீன் தொகை கொடுப்பது என்பது பற்றியது. அது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கனம் சின்னதுரை சொன்னார்கள், பத்தில் ஒரு பங்குகொடுத்தால் போதும் என்று. அது போதாது ஏனென்றால், ஒரு சிட்டு 500, 1,000, 5,000 என்று இருந்தால், பத்து மாதம், இருபது மாதம் என்று நடந்தால், எவ்வளவு தொகை மாதம் என்று குறிக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு ஜாமீன் தொகை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது தான் போதுமான லைசென்சு இருக்கும். அப்பொழுதுதான் ஏதாவது நஷ்டம் வந்தால், போட்டவர்களுக்கு போட்ட பணம் திரும்பி வரமுடியும். இல்லாவிட்டால், ரேபின் டிவி டெண்டாகத்தான், ரூபாய்க்கு நூறு அணு என்று இன்ஸால்ட்மென்ஸிஸ் போல் கிடைக்கக் கூடும். ஆகவே தான் பணமாகக் கட்டினால் இவ்வளவு என்றும், சொத்து ஜாமீன் கொடுத்தால், இரட்டிப்பு மடங்கு என்றும் அமைத்திருக்கிறோம். சப்ஸ்க்ரபர்கள் பணம் போடுகிறார்கள்; அந்தப் பணத்திற்குத் தக்க பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் பணத்திற்கு பந்தோபஸ்து செய்ய முடியும். ஆகவே தான் சொத்து ஜாமீனுக்கு இரட்டிப்பு மடங்கு என்று அமைத்திருக்கிறோம். கம்பெனிகளாக இருந்தால், இதற்கு அவர்கள் தனியாக டெபாசிட்டு செய்துதான் ஆகவேண்டும். கம்பெனி யென்றாலே எதோ பெரிய ஸ்தாபனம் என்று ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. கம்பெனி சட்டத்தின்படி, ஒரு ஏழு பேர் சேர்ந்து தலைக்கு ரூ. 1 போட்டு, ரெஜிஸ்டர் செய்து விட்டால் போதும். மூலதனம் எதுவும் வேண்டாம். இண்டியன் கம்பெனிஸ் ஆக்ட் பிரகாரம், ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் தொகை கொடுத்துவிட்டால், போதும். ஆகவே, அதுவும் சட்டத்தின் கீழ் வந்துதான் ஆகவேண்டும்.

இன்னும் சில பண்டங்களை சிட்டுகளாக நடத்துகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் எழுப்பினார்கள். ரூ. 100-க்கு மேற்பட்டது என்றால், அதுவும் இந்த அடிப்படையில்தான் வருவார்கள்.

SRI R. SRINIVASA IYER : சிட் எமௌண்ட் பெனிஷனிலே, “chit amount” means the sum total of the subscriptions payable by all the subscribers for any instalment of a chit without any deduction for discount or otherwise;”

‘The provisions of this Act shall not apply in respect of any chit, the chit amount of which does not exceed one hundred rupees or in respect of any chit started before the commencement of this Act.’

ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 100 என்று வைத்தால், 10 மாதம், 30 மாதம் என்று சொல்லும்போது ரூ. 1 சிட்டாக இருந்தால், அது பல நூறு ரூபாய் சிட்டு ஒருவர் நடத்துவதாகும் . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “சிட்” என்று சொல்லும் போது, ஒவ்வொரு சிட்டும் தனித்தனியாகக் கருதப்படும். ஒருவர், ரூ. 5 சிட்டு, பத்து ரூபாய்ச் சிட்டு, ரூ. 100 சிட்டு என்று போட்டால், அவர் மூன்று சிட்டுகள் நடத்துகிறார் என்றாகும். ஒவ்வொரு சிட்டுக்கும் எவ்வளவு தொகை வருகிறதோ, அதுதான் கணக்கு. மேற்கொண்டு

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

விவரமாக தெளிவாக செலக்ட் கமிட்டியிலே பிரிசீலனை செய்துகொள்ளலாம். சிட்டின் மதிப்பு ரூ. 100-க்குக் குறைவுமானால், அது சட்டத்தின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வரவேண்டாம் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். ஒருவர் 10 சிட்டுகள் நடத்தினால், அவர் ஒவ்வொரு சிட்டுக்கும் டொபாசிட் கட்ட வேண்டும்.

இந்த மசோதாவிலே சிக்கலான ஒரு ஷரத்தும் இல்லை. ஆனால், ஏன் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிறோம் என்றால், இந்த மசோதாவைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு, அப்படி நடத்துகிறவர்களுக்கு என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை விசாரணை செய்து, நாம் செய்யும் சட்டம் “பூல் ப்ரூப்” ஆக இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிறோம். பக்கத்து ராஜ்யங்கள் எல்லாவற்றிலும் இப்படிப்பட்ட சட்டம் இருக்கிறது. புதிதாக நாம் மாத்திரம் செய்வதாக எண்ணவேண்டாம். ஆகவே, இந்த பிரேரேபணையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Now I will put the Motion, as amended, to the vote of the House.

The question is—

‘That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Chit Funds Bill, 1960 (L.A. Bill No. 5 of 1960) and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri C. Muthiah Pillai.

Sri S. Ranganatha Mudaliar.

Sri V. Sankaran.

Sri D. Dasarathan.

Sri N. S. Sundararajan.

Sri K. Vinayakam.

Sri M. P. Sarathi.

Sri C. Natarajan.

Sri N. K. Palanisami.

Sri C. R. Ramaswami.

Sri T. S. Ramaswami.

Sri S. A. M. Annamalai Odayar.

Sri V. Subbiah.

Sri S. Pakkirisami Pillai.

Srimathi Savithri Shanmugham.

The Hon. Sri R. Venkataraman.

The motion was put and carried.